

eventuelt kommende Udvalg. I Hovedtrækene har Forslaget, mener jeg, truffet det rette; kun angaaende den foreslaaede Nedlæggelse af Konsulatet i Riga maa jeg udtale Betænelighed. Jeg mener, det vil være rigtigt, som foreslaaet, at samle de baltiske Stater under een Chef, men Riga er nu en Gang den største By derovre, og det er ogsaa den, der har den mest centrale Beliggenhed. Dette er imidlertid i Forhold til det hele en mindre betydende Enkelthed.

Til Slutning vil jeg blot udtale, at hvilke Maal vi end sætter os i denne Sag, økonomiske og organisatoriske, bør disse Maal være afpasset efter det, som den højtærede Udenrigsminister nævnte i sin Fremsettelsestale, og som ogsaa har faaet Tilslutning fra Erhvervene: at Danmarks Anseelse ikke derved forringes.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Overvejelse i dette høje Ting.

Hans Nielsen: Der er mange Fantasi-slottet styrtet i Grus her i Landet siden 1921, og nu er der atter et, som ramler betydeligt sammen, efter at det har været havareret i længere Tid. Naar man tænker tilbage paa det Forslag, som den daværende Udenrigsminister Harald Scavenius forelagde for den da nedsatte Kommission vedrørende hele dette Spørgsmaal, saa er der jo et meget langt Spring mellem det og det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord. Den Gang var der ikke nogen Spar-sommelighed hos det daværende Ministerium, Ministeriet Neergaard, og heller ikke nogen større Spar-sommelighed hos det Parti, der holdt dette Ministerium oppe, og det til Trods for, at der dog fremkom adskillige Advarsler mod at gaa alt for vidt med Udgifterne til det Formaal, som der her er Tale om. Jeg vil i saa Henseende med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse et lille Stykke af den Betænkning, som vi Socialdemokrater afgav, da Forslaget var til anden Behandling her i Folketinget i 1921. Vi skrev i denne Betænkning: „Saa længe de politiske og økonomiske Forhold er af saa usikker Karakter overalt i Verden, som Tilfældet er i Øjeblikket, mener man imidlertid, at der maa handles med Forsigtighed, og at man først efter den nøjeste Prøvelse og Overvejelse af alle Forhold bør skride til saa kostbare Udvidelser af Udenrigstjenesten som de her foreslaaede. Mindretallet er af den Formening, at ligesom der findes Poster, særlig i Sydamerika, Rusland og de nye Stater i Europa, der snarest bør besættes, vil man

uden Skade kunne udskyde Besættelsen af de ønskede Poster i Japan, Grækenland, Svejts, Holland, Spanien og flere andre Lande. Ligeledes mener Mindretallet, at man kan spare de foreslaaede 2den Legationssekretærer i Washington, London, Paris og Berlin, ligesom man i Stockholm kan nøjes med en Legationssekretær af 2den Grad. Mindretallet ønsker, at man overalt, hvor dette er muligt, undlader at dublere de foreslaaede Konsulatposter, og finder, at dette meget godt lader sig gøre i Kijeff, Odessa, Rostoff, Wladivostok, Kovno, Seattle, Calcutta og Johannisburg“. . . , og derefter paalagde man Ministeriet at forhandle med Rigsdagen ved Besættelse af de første nye Poster for netop at faa de rette Mænd frem i disse nye Poster. Endelig betonedes Mindretallet, at Udenrigsministeriets Hovedopgave skal være at fremhjelpe dansk Erhvervsliv, og man hilste med Tilfredshed Forslaget om Oprettelse af et Oplysningsbureau for Erhvervene.

Jeg vil gerne fremdrage disse Udtalelser, fordi det her i denne Verden altid er let at være bagklog. Det forekommer mig, at det Parti, som jeg tilhører, ved denne Lejlighed saa rigtigt, der var ingen Grund til at gaa til en saa stor Udvidelse af Udenrigsministeriets Apparat, som det blev foreslaaet den Gang, hvorved Udgifterne vist forhøjedes med ca. 3 Mill. Kr. Men Hr. Harald Scavenius, der paa dette Tidspunkt syntes ganske at have bjergetaget det Parti, han tilhørte, vilde ikke høre Tale om disse Indskrænkninger; han vilde ikke høre Tale om Spar-sommelighed, og han fik jo gennemtrumfet et Forslag, som han end ikke evnede selv at bygge færdigt, idet der kom til at mangle diverse Spir paa Slottet, da han skulde til at udnævne de mange nye Embedsmænd. En Del af disse nye Poster blev ikke besat; og nu møder Ministeren altsaa med en yderligere Indskrænkning, som jo først og fremmest gaar ud paa at reducere Tjenestemændene i 2den, 3die og 4de Lønklasse. I 2den Lønklasse vil man ophæve Gesandtskabet i Siam, Gesandtskabet i Brasilien, Generalkonsulatet i Danzig og Generalkonsulatet i Leningrad. Jeg kan give min Tilslutning til, at man ophæver disse 4 Poster; jeg tror, at dette lader sig gøre. Det eneste Sted, om hvilket jeg nærer nogen Betænelighed, er Leningrad. Det er meget muligt, at Ministeriet har Ret i, at vi godt kan nøjes med en mindre højtstaaende Udsending i Leningrad; og jeg gaar ogsaa ud fra, at Rusland kan være omtrent lige glad, enten vedkommende er Generalkonsul eller Konsul; det har vist